

<<< Natrag

Datum objave: 18.4.2015 Rubrika: Pogled

Tko je ovdje nesposoban?

LADOVINA

Piše
Ladislav Tomičić

Udruga mladih znanstvenika upozorila je putem našeg lista na odnos resornog Ministarstva znanosti obrazovanja i sporta prema stambenom zbrinjavanju znanstvenih novaka, odnosno prema stanovima koji su im namijenjeni, a nad kojima spomenuta institucija ima dužnost skrbiti. Ako je vjerovati udruzi mladih znanstvenika (a nema im se zbog čega ne vjerovati jer njihove navode potvrđuje znanstveni novac) koji žive u zgradama o kojima je riječ, u pitanju je rijetko viđena trajnost i nebriga jedne državne institucije, kako prema javnom dobru, tako i prema ljudima zbog kojih ova institucija postoji. Upravo je neobjašnjiva činjenica da resorno ministarstvo ne raspisuje natječaje za najam stanova za znanstvene novake, što za rezultat ima provaljivanja u prazne stanove, a posljedično i uništavanje istih stanova, odnosno zgrada u kojima se nalaze. U nekoj pristojnijoj zemlji resorni ministar bi zbog ovakve afere morao, ne zahvaliti na dužnosti i otići, nego biti najuren iz Vlade kao nesposoban i to na inicijativu premijera. Čini li vam se da pretjerujemo, pročitajte samo neke od poruka, točnije dijelove poruka koje su mladi znanstveni novaci slali resornom ministarstvu apelirajući da se riješi predmetni problem.

Neki od akutnih problema koji svakodnevno muče stanare-novake su: mutni likovi koji koriste zgradu s tri izlaza od kojih se niti jedan ne zaključava za razno razne aktivnosti; improvizirani krevet za spavanje (ovih gore?) ispred podrumskih prostorija ispod stepenica (SS/zaštitari bi mogli/trebali izbaciti van taj krevet); povećan trošak komunalija (vode) radi ogromnog broja ilegalnih stanara (MZOS/SS bi trebali ažurirati liste); buka i »način« života »ilegalaca« (pušenje na hodniku, ostavljanje smeća u zajedničkim prostorijama...); zaštitari idu »starim« ilegalcima na kavu (nije šala!); detaljno čišćenje: paučina i prašina s prozora u hodniku, od strane stambenog servisa, odnosno njihove servisne kuće, nije pobrisana s prozora u protekle četiri godine, stoji u jednoj od poruka. Znanstveni novak koji je šalje ministarstvu piše da sve navedeno (i više) može dokumentirati te zaključuje: »način gospodarenja državnom imovinom a od strane MZOS-a uistinu nije adekvatan, a zadnji natječaj za dodjelu stanova bio je prije više od tri godine (u svibnju 2011.)!« Na koncu kaže: »ako se osjeća gorčina u mojoj poruci, ona je tu pošto vjerujem(o) da se uz mali angažman može napraviti puno, no čini se da nikome nije stalo.«

U pitanju je, dakle, samo jedna u moru poruka koje se tiču stanova namijenjenih znanstvenim novacima, ljudima koje Hrvatska, navodno, po svaku cijenu nastoji zadržati da ne odu u inozemstvo. Dakako, u ciničnim vremenima poput ovih, kad prosječan građanin i građanka ove zemlje jedva sastavljaju kraj s krajem, naći će se i takvih koji će tim obrazovanim, mladim ljudima poručiti neka se slobodno isele ako im ovdje nije dobro, ali resorno ministarstvo zasigurno ne bi smjelo dijeliti takav stav. Međutim, svojim odnosom o problemu o kojem pišemo resorno ministarstvo upravo to poručuje: znanstvenici i znanstvenice, dovoljno ste mladi da sreću i novi početak potražite drugdje, gdje će se vaše znanje i naobrazba više cijeliti. Tu je, dakako, još jedna razina problema o kojoj bi ovom prilikom valjalo progovoriti.

Žalostan odnos resornog ministarstva prema stanovima za znanstvene novake samo je jedan u nizu primjera koji otkriva skandaloznu nebrigu države za svoju imovinu. Toga smo se u prošlosti nagledali, a rezultat tog nemara do sad su uglavnom bile političke inicijative prema kojima bi sve državno trebalo prodati, jer, kako nam je to govorio posmuli političar liberalne provenijencije Radimir Čačić, država nije dobar gospodar. Slijedom te logike naći će se neko jednako »pаметan« kao Čačić pa će predložiti da se stanovi namijenjeni znanstvenim novacima prodaju, dok će država problem riješiti iznajmljujući stanove za znanstvenike od privatnih poduzetnika, koji će o njima bolje skrbiti. Na taj način, kao i toliko puta do sada, poduzetnicima bi napunili džepove, a država bi ostala bez imovine, samo zato jer je na mjesto resornog ministra imenovan netko tko tamo, sudeći prema sposobnosti koju u ovim slučajem prezentira, naprosto ne bi trebao biti. Dakako, postoji za ovaj problem puno bolje rješenje i njemu je premijer Zoran Milanović dužan pribjeći. Resornom ministru valja postaviti ultimatum: ili ćete, dragi gospodine, ovaj slučaj riješiti u iduća dva mjeseca ili ćemo naći nekog zbog čijeg rada se neće moći reći da država ne zna što bi sa svojom imovinom.

© Copyright 2002 NOVI LIST d.d. Sva prava pridržana.
Engine design by

NetCom